

“Còn có vài ngày
nữa là đến ngày con
vào lớp một rồi đấy,
nhím con ạ!”,
mẹ hào hứng nói.

Nhím con mỉm cười. Cậu biết là mẹ đang rất háo hức
nên cậu giả vờ là mình cũng háo hức thôi...

... Chứ thực ra thì cậu đang lo lắng vô cùng.

Tối hôm đó, nhím con lo lắng
đến mức không sao ngủ được.

Cậu cứ nghĩ mãi không biết
trường học sẽ như thế nào.

Liệu ở trường có một cái bàn **to đùng** không nhỉ?

Liệu ở trường có một cái ghế to đùng không nhỉ?

Liệu thầy giáo ở trường có cao lớn lắm không?

Đến sáng thì cậu biết
cậu cần phải làm gì...

Cậu cần phải cao lớn hơn.

Thực sự **CAO LỚN!**

Nhưng bằng cách nào bây giờ?

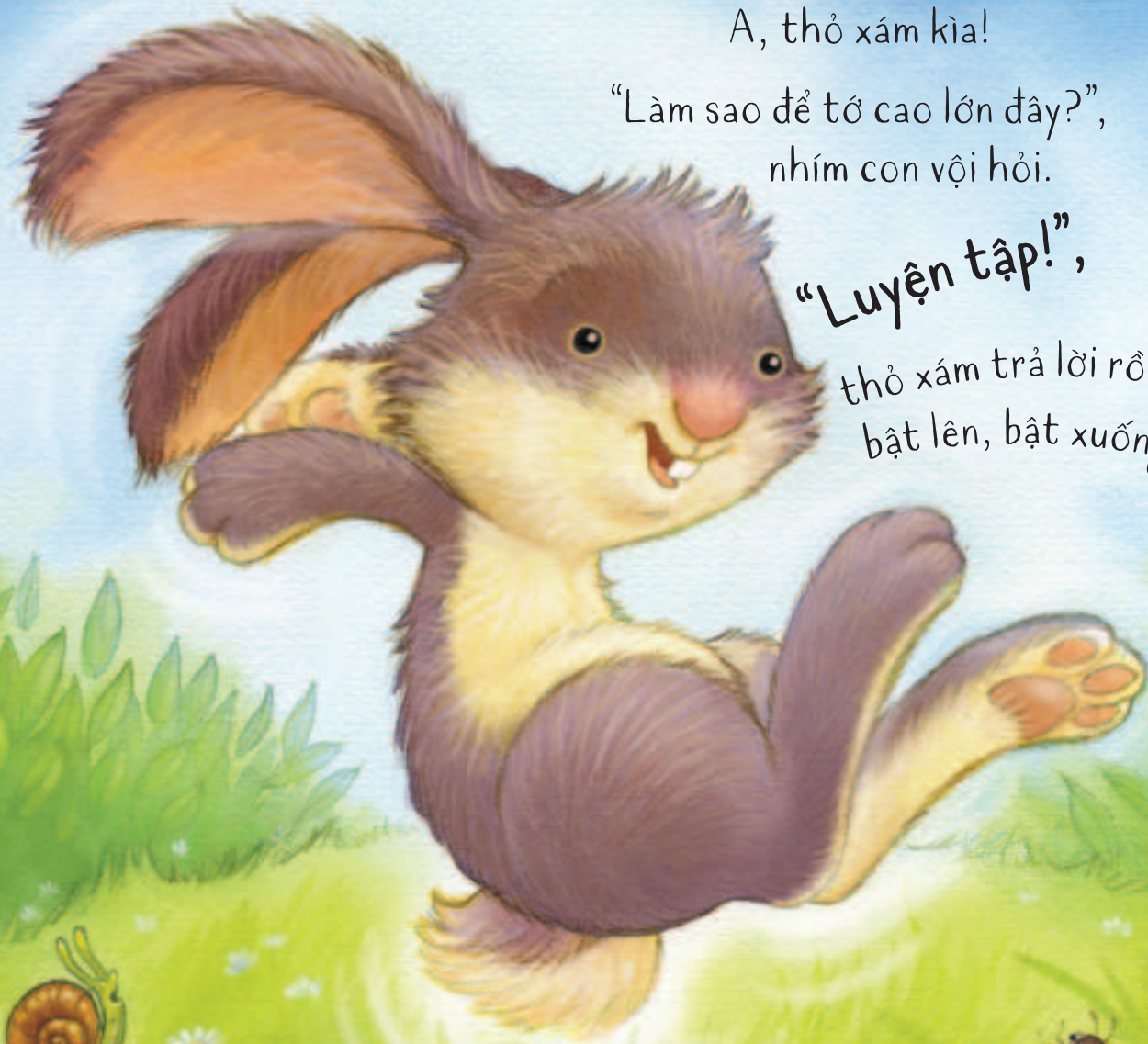

Nhím con phải đi tìm các bạn để hỏi mới được.
A, thỏ xám kia!

“Làm sao để tớ cao lớn đây?”,
nhím con vội hỏi.

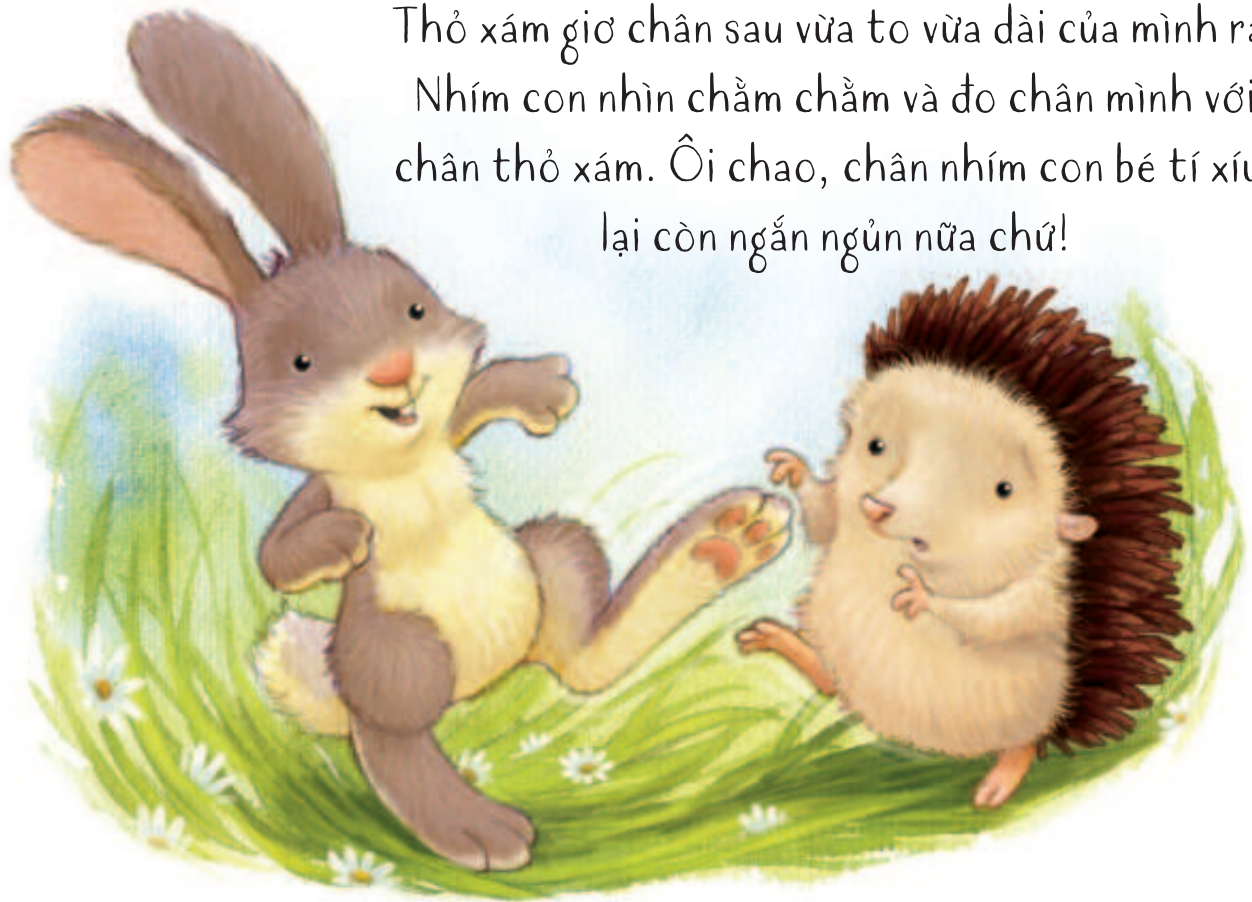
“Luyện tập!”,

thỏ xám trả lời rồi nhảy
bật lên, bật xuống.

“Tớ bật nhảy ít nhất 100 lần mỗi ngày đấy!
Thế nên tớ rất khoẻ mạnh và chân tớ rất dài.”

Thỏ xám giờ chân sau vừa to vừa dài của mình ra.
Nhím con nhìn chăm chăm và đo chân mình với
chân thỏ xám. Ôi chao, chân nhím con bé tí xiu,
lại còn ngắn ngủn nữa chứ!

“À, tớ còn ăn
cà rốt nữa...
Cực, cực nhiều
cà rốt luôn!”,
thỏ xám nói
trước khi
nhảy tốt đi.

“Đúng thế! Nhảy nhót sẽ giúp cậu cao lớn. Và ăn các loại hạt...
Thật, thật nhiều hạt.”, sóc nâu ở đâu đi lại và nói.

